

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 667/2025
12.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., Општина ... и ГГ из ..., чији су заједнички пуномоћници Дејан Антељ и Милан Петровић, адвокати из ..., против туженог АД "Електропривреда Србије" Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3793/24 од 30.10.2024. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3793/24 од 30.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3793/24 од 30.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 184/21 од 10.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље АА из ... којим је тражила да суд утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса Уговора о раду бр. .. од 04.02.2015. године, закљученог између тужиље и ПД "Рударски басен Колубара" д.о.о. Лазаревац, чији је правни следбеник тужени АД "Електропривреда Србије" Београд, у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1523, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ББ из ... којим је тражила да суд утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса Уговора о раду бр. .. од 04.02.2015. године, закљученог између тужиље и ПД "Рударски басен Колубара" д.о.о. Лазаревац, чији је правни следбеник тужени АД "Електропривреда Србије" Београд, у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1951, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ВВ из ..., Општина ..., којим је тражио да суд утврди да је ништава одредба

члана 4. Анекса Уговора о раду бр. .. од 03.02.2015. године, закљученог између тужиоца и ПД "Рударски басен Колубара" д.о.о. Лазаревац, чији је правни следбеник тужени АД "Електропривреда Србије" Београд, у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2010, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ГГ из ..., којим је тражио да суд утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса Уговора о раду бр. .. од 04.02.2015. године, закљученог између тужиоца и ПД "Рударски басен Колубара" д.о.о. Лазаревац, чији је правни следбеник тужени АД "Електропривреда Србије" Београд, у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 3933, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације, као неоснован. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 3793/24 од 30.10.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужилаца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 184/21 од 10.05.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

Предмет тражене правне заштите је оцена законитости дела анекса уговора о раду закључених између парничних странака којима је одређен коефицијент за обрачун зарада тужилаца. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужилаца одбијен донета је на основу утврђеног чињеничног стања да су тужиоцима, у конкретном случају, коефицијенти послова утврђени у складу са Одлуком о изменама и допунама Одлуке о систематизацији послова од 16.05.2015. године, у вези са одлуком о изменама и допунама Одлуке о коефицијентима послова од 30.01.2015. године, чија законитост није оспорена пред Уставним судом. Тужиоци посебну ревизију заснивају на потреби уједначавања судске праксе, међутим, анексом уговора о раду не регулишу се статусна

питања (заснивања, постојања и престанка радног односа) па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради утврђења ништавости одредби анекса уговора о раду тужиоци су поднели 25.01.2021. године, а вредност предмета спора је 7.000,00 динара.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбама Главе XXIX Закона о парничном поступку, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале обраде тог Закона примењују када одредбама ове Главе није другачије одређено.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

Предмет спора у овој парници је оцена законитости дела анекса уговора о раду који су тужиоци закључили са туженим и његовим правним претходником, у делу који се односи на коефицијент за одређивање основне зараде запосленог. Дакле, тужбени захтев тужилаца не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа, у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, што значи да ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**